

Wat we graag horen

Hélder Bruno speelt zijn compositie Dance with me one last time.

De heilige Ignatius meende dat een ruwe en vormeloze boomstronk nooit zou geloven wat voor een standbeeld het kon worden, dat het bewonderd zou kunnen worden als een wonder van beeldhouwkunst.

Het zou zichzelf nooit overgeven aan de beitel van de beeldhouwer, die door zijn genie al ziet wat de boomstronk worden kan.

Ik vraag om de genade om mezelf gevormd te laten worden door de liefhebbende Schepper.

De lezing van vandaag is genomen uit het Evangelie volgens Lucas, hoofdstuk 7, vanaf vers 31.

Jezus beschrijft een volk dat ongehoorzaam is, tegendraads, niet in de juiste stemming. Net als een lastige tiener, mopperend, hangerig en vervelend. Zo eentje die elke uitnodiging, elk voorstel links laat liggen. Maar ... wij zijn allemaal wel eens ziek in dat zelfde bedje. Welke uitnodiging om te vieren en dank te zeggen zou de Heer aan mij richten op dit moment? Is er een bij die ik liever niet hoor?

En hoe zou de Heer mij uitnodigen tot inkeer en berouw? Heb ik daar wel oren naar?

Als je nu opnieuw luistert naar de lezing, kan je er dan de frustratie in horen die in Jezus' stem zit? De frustratie van iemand die vriendelijk uitnodigt en toch afgewezen en genegeerd wordt?

Kan ik de Heer nu vragen om deze of die stemming in mij te veranderen? - om me te helpen zijn vriendelijke uitnodigingen in mijn leven te horen en erop te antwoorden, enthousiast en vreugdevol?